

отъ живи тѣ ми думи, говорящѣ высоко за сички
вопроси; вопросы вѣроисповѣдни, политически, во-
проси учени и други. Сички тѣ пѣтици не при-
личатъ на тогова, бѣрзамъ да го рѣка, и има го-
лѣмо число кои то дори почитамъ, сосѣ кои то о-
бичамъ да сѫ намѣря въ пѣть, защо то сѫ мло-
го видѣли и можатъ да помнятъ много както дума
баснословникъ-тѣ; Но .... Но има юшь, отъ кои-
то оня, кого то ще туря нѣколко времея въ сцена,
е пай вѣренъ описъ.

Изведнїжъ една баба извика:

» Та сосѣ тіяли телове, опѣнаты на тыя ко-
ли, праштать толкова скоро новини тѣ. -- То сѫ
знай, отговори единъ отъ Г-вцы те, -- Азъ не ви-
дахъ нищо да мине; може Телеграфъ-тѣ да не вѣр-
ви сега.

Мѣжи тѣ ще умрятъ да сѫ смѣять; жени тѣ
сѫ гѣдатъ съ очудваніе.

Кога то сичко младика, Калфа-а рече сосѣ
единъ важентъ и грубъ гласъ: »Бабо, ако не ви-
дишъ нищо, то е чи това вѣрви скоро, що то не
ви остава времея да довидиме кога минува». Може
человѣкъ да е неученъ, но това не припятствува
да има умъ; видиме още учени кои то сѫ лишени
отъ тая дарба. Нашата Пикардійка не сѫ остави-